Dosarul nr. 2a-4283/22 (dosar electronic 2-20085809-02-2a-23112022)
Judecătoria Chișinău, judecător Angela Ciubotaru

D E C I Z I E

mun. Chișinău 23 februarie 2023

Colegiul civil, comercial
și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău
Președintele ședinței, judecător Ion Secrieru
Judecătorii Marina Anton și Vitalie Cotorobai
Grefier Zoia Plești

examinând, în şedinţă de judecată publică, apelul declarat de Direcția de Poliție mun. Chișinău, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 20 octombrie 2022, pronunțată în cadrul cauzei civile intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Roșca Corneliu către Ministerul Justiției, Direcția de Poliție mun. Chișinău a IGP și Serviciul Fiscal de Stat, cu privire la restituirea amenzii, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, prin care cererea privind emiterea hotărârii suplimentare a fost admisă,

a c o n s t a t a t :

La 17 iulie 2020 reclamantul Roșca Corneliu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției, Direcția de Poliție mun. Chișinău a IGP și Serviciul Fiscal de Stat, solicitând restituirea amenzii în mărime de 600 lei, repararea prejudiciului moral în sumă de 5000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 4000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14 iunie 2021, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Roșca Corneliu, fiind dispusă încasarea de la bugetul de stat în beneficiul lui Roșca Corneliu suma de 600 lei, cu titlu de restituire a amenzii contravenționale achitate. Prin aceiași hotărâre s-a încasat din contul Direcției de Poliție mun. Chișinău a IGP în beneficiul lui Roșca Corneliu, cheltuieli de asistență juridică în procesul de judecată contravențional nr. 5r-101/20, în sumă de 4000 lei. În rest, pretențiile reclamantului s-au respins ca fiind neîntemeiate.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15.11.2021 a fost restituit apelul declarat de Direcția de Poliție mun. Chișinău a IGP, din motivul neînlăturării, în interiorul termenului acordat de instanță, a neajunsurilor indicate în încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2022.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15.12.2021 a fost respins apelul declarat de Roșca Corneliu și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 01.06.2022 recursul declarat de Direcția de Poliție mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției a fost declarat inadmisibil.

La 15 martie 2022 Roșca Corneliu a depus o cerere privind emiterea hotărârii suplimentare în temeiul art. 250 Cod de procedură civilă, declarând că deși a depus cerere de completarea acțiunii la 25.01.2021, prin care a solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în prezentul litigiu în cuantum de 4000 lei, cererea a fost anexată, însoțită de bonul de plată, însă instanța a omis să se expună asupra pretenției reclamantului privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

La cererea privind emiterea hotărârii suplimentare, la 16 mai 2022 Serviciul Fiscal de Stat prin referință a solicitat respingerea cererii și examinarea cererii în lipsă.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 20 octombrie 2022 a fost admisă cererea depusă de Roșca Corneliu privind emiterea hotărârii suplimentare, fiind dispusă încasarea din contul Direcției de Poliție mun. Chișinău a IGP în beneficiul lui Roșca Corneliu, cheltuieli de asistență juridică în prezenta cauză civilă, în sumă de 4000 lei, conform bonului de plată PL 068387 din 15.01.2021.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 4 noiembrie 2022 Direcția de Poliție mun. Chișinău a IGP, reprezentată de Saachian Mariana care acționa în baza procurii cu nr. 34/20-1814 din 16 februarie 2022, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 20 octombrie 2022, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea înaintată de Roșca Corneliu să fie respinsă, ca neîntemeiată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2022 apelul declarat de Direcția de Poliție mun. Chișinău a IGP a fost acceptat pentru examinare, cu intentarea procedurii în apel.

În motivarea cererii de apel reprezentantul părții a indicat, că instanța de judecată emițând hotărârea din 14 iunie 2021, pronunțând soluția pe caz , nu a soluționat fondul cauzei prin pronunțarea unei hotărâri, care ar fi deschis calea pronunțării ulterior a unei eventuale hotărâri suplimentare, dar a emis o încheiere, aceasta fiind o dispoziție a instanței de încetare a procesului civil, or în asemenea situații nu este prevăzut emiterea unei „încheieri suplimentare” și nu mai există cale de întoarcere la examinarea repetat a litigiului în instanța de judecată, or există prevederi ale Codul civil de-a impune autoritățile statului în vederea executării încheierii de înregistrarea a dreptului.

În acest context, partea apelantă s-a axat pe prevederile art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, care reglementează că faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sunt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi

nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

Sub acest aspect susține partea apelantă, că decizia Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2021 este definitivă, iar încheierea Curții Supreme de Justiție din 1 iunie 2022 este irevocabila, fiind învestită cu puterea lucrului judecat, astfel punerea în discuție a unui act judecătoresc învestit cu puterea lucrului judecat, contravine principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat şi ar constitui o violare a art. 6§1 CEDO.

La cererea de apel partea intimată Roșca Corneliu nu a prezentat referință.

Reprezentantul apelantului - Direcția de Poliție mun. Chișinău a IGP în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, procedura de citare fiind legal îndeplinită, astfel, în corespundere cu prevederile art. 379 alin. (1) Cod de procedură civilă, Colegiul a dispus examinarea cauzei în lipsa părții.

Reprezentantul intimatului Roșca Corneliu, avocatul Roșca Ivan în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărârii instanței de fond.

Audiind participanții la proces, analizând motivele invocate în cererea de apel, studiind materialele pricinii, Colegiul consideră necesar de a admite apelul declarat și a casa hotărârea suplimentară a instanței de fond și a pronunța o nouă hotărâre, sub formă de încheiere din următoarele considerente.

Termenul de declarare a apelului.

Potrivit art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile calculat din data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

După cum a fost indicat mai sus reprezentantul apelantului, Direcția de Poliție mun. Chișinău a IGP a depus cererea de apel la 4 noiembrie 2022, contestând hotărârea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/, dispozitivul căruia a fost pronunțat la 20 octombrie 2022. Astfel Colegiul atestă și constată, că apelul a fost declarat în interiorul termenului acordat de Lege.

Cadrul legal pertinent aplicabil speței.

În conformitate cu art. 385 lit. e) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărârea primei instanțe, dispunând încetarea procesului ori scoaterea cererii de pe rol dacă există temeiurile prevăzute la art. art. 265 şi 267 Cod de procedură civilă.

Conform art. 265 lit. b) CPC, instanța judecătorească dispune încetarea procesului în cazul în care: b) într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la același obiect şi pe aceleași temeiuri s-a emis o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă sau o

încheiere de încetare a procesului în legătură cu reenunțarea reclamantului la acțiune sau cu confirmarea tranzacției dintre părți.

Potrivit prevederilor art. 373 Cod de procedură civilă:

(1) Instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

(2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

(3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

(5) Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

(6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

Din conţinutul celor relatate Colegiul reţine, că sarcina instanţei de apel derivă, reieşind din dispoziţiile art. 373 Cod de procedură civilă, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Colegiul reţine, că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani contra Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).

Articolul 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

În conformitate cu prevederile art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În corespundere cu art. 6 par. 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi jurisprudenţa CtEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluţionate în cadrul judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc.

Potrivit art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sânt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 250 Cod de procedură civilă:

(1) Instanţa care a pronunţat hotărârea emite, din oficiu sau la cererea participanţilor la proces, o hotărâre suplimentară dacă: a) nu s-a pronunţat asupra unei pretenţii formulate de către părţi sau de către intervenientul principal; b) rezolvând problema dreptului în litigiu, nu a indicat suma adjudecată, bunurile ce urmează a fi remise sau acţiunile pe care pârâtul trebuie să le îndeplinească; c) nu a rezolvat problema repartizării între părţi a cheltuielilor de judecată ori a omis să se pronunţe asupra cererilor martorilor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor sau reprezentanţilor cu privire la cheltuielile de judecată a căror compensare li se cuvine.

(2) Problema pronunţării unei hotărâri suplimentare poate fi pusă în termenul executării silite a hotărârii. Instanţa emite, după examinare în şedinţă de judecată, hotărîrea suplimentară, care poate fi atacată în ordinea stabilită de prezentul cod. Participanţilor la proces li se comunică locul, data şi ora şedinţei. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea problemei.

(3) Cererea de adoptare a unei hotărâri suplimentare nu se impune cu taxă de stat.

(4) Încheierea judecătorească de respingere a cererii de emitere a unei hotărâri suplimentare se supune recursului.

Starea de fapt și circumstanțele pricinii. Concluziile instanței de apel.

În cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit, că înaintând acțiune în instanță împotriva Ministerului Justiției, Direcției de Poliție mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției și Serviciului Fiscal de Stat, Roșca Corneliu a solicitat restituirea amenzii în mărime de 600 de lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 5000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată suportate în cadrul procedurii contravenționale, în mărime de 4000 lei.

În continuare, prin încheierea protocolară din 28 octombrie 2020 la cererea Direcției de poliție a mun. Chișinău, a fost atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu, agentul constatator Damian Dan.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantul a depus cerere de completare a acțiunii, prin care a solicitat suplimentar și încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în actualul proces civil, în mărime de 4000 de lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14 iunie 2021 acțiunea a fost admisă parțial. A fost încasat, de la bugetul de stat în beneficiul lui Roșca Corneliu, suma de 600 de lei, cu titlu de restituire a amenzii contravenționale achitate. A fost încasat din contul Direcției de Poliție mun. Chișinău a Inspectoratului General

al Poliției în beneficiul lui Roșca Corneliu, cheltuielile de asistență juridică în procesul de judecată contravențional nr. 5r-101/20, în sumă de 4000 de lei. În rest, pretențiile au fost respinse, ca fiind neîntemeiate.

La 24 iunie 2021, Roșca Corneliu a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii din 14 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/, în partea respingerii cerințelor din acțiune. Astfel, potrivit cererii de apel reclamantul Roșca Corneliu a solicitat: „*Casarea hotărârii ... în partea respingerii pretențiilor reclamantului în ceia ce ține de încasarea prejudiciului moral în sumă dde 5000 lei* ***și a cheltuielilor de asistență juridică în prezenta cauză civilă în cuantum de 4000 lei, ca neâtemeiate și emiterea unei noi hotărâri de admitere în tot a cererii de chemare în judecată***…” (**f.d. 143 recto și verso**).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2021 a fost respinsă cererea de apel declarată de Roșca Corneliu și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14 iunie 2021.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 1 iunie 2022 a fost declarat inadmisibil recursul înaintat de Direcția de Poliție mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției.

La 13 martie 2022 Roșca Corneliu a depus cerere privind emiterea unei hotărâri suplimentare în prezenta cauza, prin care solicită adoptarea unei hotărâri suplimentare de încasare din contul Direcției de poliție mun. Chișinău a IGP prejudiciul material în valoare de 4000 lei, pretinzând că la examinarea cauzei nu a fost soluționată chestiunea respectivă.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 20 octombrie 2022 a fost admisă cererea depusă de Roșca Corneliu privind emiterea hotărârii suplimentare, fiind dispusă încasarea din contul Direcției de Poliție mun. Chișinău a IGP în beneficiul lui Roșca Corneliu, cheltuieli de asistență juridică în prezenta cauză civilă, în sumă de 4000 lei, conform bonului de plată PL 068387 din 15.01.2021.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, Direcția de Poliție mun. Chișinău a IGP, a depus cerere de apel împotriva hotărârii suplimentare a Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 20 octombrie 2022, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea înaintată de Roșca Corneliu să fie respinsă, ca neîntemeiată.

Verificând legalitatea hotărârii suplimentare a instanței de fond, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel, Colegiul constată că, actul de dispoziţie judecătoresc contestat a fost emis cu încălcarea normelor de drept procedural.

Or, după cum a fost indicat anterior, potrivit dispozițiilor art. 250 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa care a pronunţat hotărârea poate, din oficiu sau la cererea participanţilor la proces, să emită o hotărâre suplimentară dacă: a) nu s-a pronunţat asupra unei pretenţii în a cărei privinţă participanţii la proces au prezentat probe şi au dat explicaţii; b) rezolvând problema dreptului în litigiu, nu a indicat suma adjudecată, bunurile ce urmează a fi remise sau acţiunile pe care pârâtul trebuie să le

îndeplinească; c) nu a rezolvat problema repartizării între părţi a cheltuielilor de judecată ori a omis să se pronunţe asupra cererilor martorilor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor sau reprezentanţilor cu privire la cheltuielile de judecată a căror compensare li se cuvine.

Conform art. 265 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească dispune încetarea procesului în cazul în care într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la același obiect şi pe aceleași temeiuri s-a emis o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă sau o încheiere de încetare a procesului în legătură cu reenunțarea reclamantului la acțiune sau cu confirmarea tranzacției dintre părți.

Potrivit art. 16 alin. (1) Cod de procedură civilă, hotărârile, încheierile, ordonanţele şi deciziile judecătoreşti definitive, precum şi dispoziţiile, cererile, delegaţiile, citaţiile, alte adresări legale ale instanţei judecătoreşti, sunt obligatorii pentru toate autorităţile publice, asociaţiile obşteşti, persoanele oficiale, organizaţiile şi persoanele fizice şi se execută cu stricteţe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sunt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane. Articolul 254 Cod de procedură civilă reglementează care sunt hotărârile definitive şi cele irevocabile, caracterul executoriu fiind dobândit începând cu rămânerea definitivă a hotărârii.

În corespundere cu prevederile art. 254 alin. (3) Cod de procedură civilă, după ce hotărârea rămâne irevocabilă, părţile şi ceilalți participanţi la proces, precum şi succesorii lor în drepturi, nu pot înainta o nouă cerere de chemare în judecată cu aceleași pretenţii şi în același temei, nici să conteste în alt proces faptele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea judecătorească irevocabilă.

Corespunzător, Colegiul atestă că la data examinării cererii înaintate de Roșca Corneliu, privind emiterea unei hotărâri suplimentare de instanța de fond, exista o hotărâre judecătorească irevocabilă, care se referă la același obiect și litigiu, derulat între aceleași păți și având aceleași temeiuri de drept. Or, după cum a fost indicat anterior, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14 iunie 2021 a fost admisă parțial acțiunea depusă de Roșca Corneliu, fiind încasate în beneficiul ultimului suma de 600 de lei, cu titlu de restituire a amenzii contravenționale achitate și cheltuielile de asistență juridică suportate în procesul de judecată contravențional nr. 5r-101/20, în sumă de 4000 de lei. În rest, pretențiile, inclusiv și în partea compensării cheltuielilor de judecată în actualul proces civil, au fost respinse, ca fiind neîntemeiate. Nefiind de acord cu această soluție, reclamantul a contestat cu apel, solicitând casarea hotărârii în partea respinsă, inclusiv în partea respingerii cerinței de compensare a cheltuielilor de judecată, sub formă de asistență juridică în sumă de 4000 MDL, suportate în actuala cauză civilă. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2021 apelul declarat de Roșca Corneliu a fost respins.

Prin prisma normelor precitate, Colegiul consideră necesar a menționa că principiul autorităţii lucrului judecat împiedică nu numai judecarea din nou a unui proces terminat, având același obiect, aceeaşi cauză şi purtat între aceleași părţi, chiar cu poziţia procesuală inversată, ci şi contrazicerile dintre două hotărâri judecătoreşti, în sensul că drepturile recunoscute unei părţi printr-o hotărâre definitivă să nu fie contrazise printr-o altă hotărâre posterioară, pronunţată într-un alt proces. În esență, puterea de lucru judecat a unei hotărâri judecătoreşti semnifică faptul că o cerere nu poate fi judecată în mod definitiv decât o singură dată, iar hotărârea este prezumată a exprima adevărul şi nu trebuie să fie contrazisă de o altă hotărâre, ori, după cum se poate observa efectul de lucru judecat al unei hotărâri judecătoreşti are două accepțiuni: Stricto sensu, ce semnifică autoritatea de lucru judecat, care face imposibilă judecarea unui nou litigiu între aceleași părţi, pentru același obiect, cu aceeaşi cauză (exclusivitatea), și Lato sensu, ce semnifică puterea de lucru judecat, care presupune că hotărârea beneficiază de o prezumție irefragabilă că exprimă adevărul şi nu trebuie contrazisă de o altă hotărâre (obligativitatea).

Principiul puterii de lucru judecat corespunde necesității de stabilitate juridică şi ordine socială, fiind interzisă readucerea în fața instanţelor a chestiunii litigioase deja rezolvate şi nu aduce atingere dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO, deoarece dreptul de acces la justiţie nu este unul absolut, el poate cunoaște limitări, decurgând din aplicarea altor principii, inclusiv, cu referire la speţa dată, unde trebuie plecat în mod evident de la principiul securităţii raporturilor juridice, care este încălcat atunci când se admite rediscutarea problemelor soluționate prin hotărâri judecătoreşti definitive, creându-se în acest fel un climat general de nesiguranță juridică, diminuând încrederea publicului în sistemul judiciar şi, prin urmare, în statul de drept.

În plus faţă de cele menţionate, Colegiul reține că în cauza Amurariţei vs România, CtEDO a stabilit că dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 § 1, trebuie interpretat prin prisma preeminenței dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor semnatare ale Convenţiei, principiu enunțat în preambulul Convenţiei. Unul din elementele fundamentale ale principiului preeminenței dreptului este principiul securităţii raporturilor juridice, care presupune, printre altele, că soluțiile definitive date de instanţele judecătoreşti să nu mai poată fi contestate. Pentru respectarea acestui principiu statele trebuie să depună diligență pentru a putea fi identificate procedurile judiciare conexe şi să interzică redeschiderea unor proceduri judiciare referitoare la aceeaşi problemă. Așadar, instanţele sesizate ulterior nu ar fi trebuit să mai repună în discuție constatările jurisdicțiilor anterioare. În concluzie, CtEDO a stabilit că instanţele sunt obligate să țină cont de constatările de fapt din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuție a situaţiei soluționate definitiv prin alte hotărâri constituind o încălcare a art. 6§1 din Convenţie.

În conexiunea celor enunțate, se constată că instanţa de fond nu a reținut corect starea de fapt și cadrul legal aplicabil, cum nu a calificat corect, din punct de vedere

juridic, cererea cu care a fost sesizată, fapt ce a dus la emiterea unei soluții greșite în acest sens. Or, după cum a fost relatat anterior, instanțele la examinarea anterioară a cauzei s-au expus referitor la cerința reclamantului, privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în actuala cauză civilă și au respins această cerință și, ca consecință, lipsește temeiul juridic pentru a emite hotărâre suplimentară în această privință. Colegiul accentuează și reiterează, că în apelul declarat Roșca Corneliu direct a indicat la respingerea cerinței sale privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică în actuala cauză civilă. Însă, cu toate că instanța de apel a respins apelul reclamantului, ultimul nu a contestat decizia pronunțată și, ca consecință, actul judecătoresc pronunțat în actuala cauză civilă, inclusiv în partea respingerii cerinței de compensare a cheltuitelor de asistență juridică a devenit irevocabil.

Astfel instanța de apel consideră că apelul declarat de Direcția de poliție a mun. Chișinău al IGP MAI urmează a fi admis, hotărârea instanței de fond casată, cu emiterea unei noi hotărâri sub formă de încheiere, prin care a respinge cererea depusă de Roșca Corneliu privind emiterea unei hotărâri suplimentare.

Reieșind din cele relatate și în conformitate cu prevederile art. art. 385 lit. e) și 389-390 Cod de procedură civilă Colegiul, -

d e c i d e :

Admite apelul declarat de Direcția de poliție mun. Chișinău a IGP MAI.

Casează hotărârea suplimentară a Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 20 octombrie 2022, pronunțată în cadrul cauzei civile intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Roșca Corneliu către Ministerul Justiției, Direcția de Poliție mun. Chișinău a IGP și Serviciul Fiscal de Stat, cu privire la restituirea amenzii, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată și, în pricină, pronunță o nouă hotărâre sub formă de încheiere, prin care:

Respinge, ca neîntemeiată, cererea înaintată de Roșca Corneliu privind emiterea hotărârii suplimentare de încasarea a cheltuielilor de asistență juridică în cauza civilă inițiată la cererea de chemare în judecată înaintată de Roșca Corneliu către Ministerul Justiției, Direcția de Poliție mun. Chișinău a IGP și Serviciul Fiscal de Stat, cu privire la restituirea amenzii, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă şi executorie din data adoptării, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței **Ion Secrieru**
Judecător

Judecătorii **Marina Anton**

Vitalie Cotorobai